

Formanden: Talen var om et andet Medlems personlige Stilling.

Winther: Jeg skal dernæst blot bemærke, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds i det Hele taget har misforstaaet den Maade, hvorpaa jeg er traadt op i denne Sag, idet han ikke har lagt Mærke til, at, efterat den ærede Minister havde erklæret, at dette ikke var et Cabinets-spørgsmaal for ham, betragtede jeg Sagen paa en heelt anden Maade. Efterat Ministeren havde afgivet denne Erklæring, har jeg ikke villet gjentage de Udtryk, jeg havde brugt; men det har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til. Jeg skal iøvrigt vedblivende fastholde det Standpunkt, som jeg ifølge mine Ytringer har indtaget. Der er ikke fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds eller fra nogen anden Side fremkommet Noget, som kunde bevæge mig til at forandre min Afstemning.

J. N. Hansen: Jeg vil kun udtale min Overraskelse over den Udtalelse, at jeg skulde være Ministeriets Hovedstøtte; hvis det ikke har andre Støtter end mig, er jeg hængt for, at det snart vil gaae af. Det kan imidlertid ikke Andet end glæde mig fra een Side at høre denne Udtalelse, medens jeg fra saamange andre Sider, lige indtil Dato, har hørt det Modsatte. Det er altid godt at høre saadanne modsatte Meninger blive udtalte; thi det synes at tyde paa, at Sandheden dog maa ligge i Midten. Min Stilling til dette Ministerium som til ethvert Ministerium er den, at jeg lader mig bestemme af de Sager, der foreligge. Jeg stiller mig til enhverjohelst Sag, som jeg finder det rigtigt, og vil Ministeriet gaae med, bliver jeg maaffebets Støtte ved den enkelte Leilighed, men gaaer det imod, skal ikke Noget kunne sige Andet, end at jeg, saagodt jeg formaaer, træder op imod det, uden at tage noget Hensyn til, hvilket Ministerium det er; dette tror jeg er det Rigtige. Den, som derimod stedse lader sig bestemme i sin politiske Optræden af Hensyn til Ministeriet, enten for at forjage det eller for at støtte det, kommer efter

min Mening til at indtage en falsk Stilling til mange Sager. Derfor er det det Næsteste at holde sig til de Sager, der foreligge.

Rosbø: Det gjør mig næsten ondt, at den høitærede Finanzminister har taget mig det unaadigt op, at jeg har stillet Forslaget under Nr. 2. Jeg maa da, for at fastholde, at jeg ikke herved kan have gjort nogen mig tilregnelig Uret, bede de ærede Herrer lægge Mærke til, at jeg ikke er Deeltager i den hemmelige Overeenskomst, som skal være sluttet med den høitærede Finanzminister, og at jeg aldeles ikke føler mig bunden til nogen Overeenskomst, der maatte være sluttet mellem den høitærede Minister paa den ene Side og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) m. Fl. paa den anden Side, saa at en saadan Overeenskomst derfor ikke kan være Rettefærdig for mit Fremtræde her i Thinget. Jeg stiller Vædringsforslag, naar jeg finder, at det kan være paa rette Sted. Den høitærede Finanzminister erklærede, at han vilde lade min „Motivering“ af vort Forslag ligge; han udtalte sig imidlertid ikke om, hvorfor han lod den ligge. Der kan jo dog være mange Grunde for at lade en Sag ligge; men han udtalte desværre ikke, hvilke hans Grunde vare, og jeg skal derfor heller ikke gaae ind paa den Side af hans Udtalelse. Naar imidlertid den høitærede Finanzminister som Vaaben imod Vædringsforslaget sagde, at man ved at gaae ind derpaa vilde berøve Kongen Ret til f. Ex. at udnævne en Officer til Kammerjunker, saa vil jeg dog henstille, om det ikke netop er et skrøbeligt Punkt ved den nuværende Tilstand, at Officerer i underordnede Stillinger blive Kammerjunkere og derved faae en høiere Rang, en større Værdighed — og ialfald en meget høiere Selsøfelse — end deres Foresatte med en lavere Rang. Jeg har haft Exempel netop paa dette Tilfælde, som den høitærede Finanzminister eksempelvis har draget frem; jeg har hørt en Premierlieutenant sige til sin Capitain, hvem han stod i spændt Forhold til: „Tal aldrig om de Ting, Hr. Capitain; thi naar vi komme til Hove og andetsteds, saa forsvinder De saa langt nede ved den ne-